

ברכת המזון

בחינוך ובשמחה מסידורי שיר ציון
יודקה - הוצאה לאור

אברכה את יהוה בכל עת. תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע. את האלהים ירא זאת מצותיו שמור, כי זה כל האדם: תהלת יהוה ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני יהוה:

כשהם שלושה ויותר אומר המזמן: **הב לן ונברוך למלכא עזאזא קדישא.**

והמסובים עונים: **שמים.**

ואומר המזמן: **ברשות מלכא עזאזא קדישא (בשבת מוסיף: וברשות שבת מלכתא).** וברשותכם, נברך (כשהם עשרה מוסיף: **אלהינו**)
(כשזו סעודת חתן מוסיף: **שהשמחה במעונו**) שאכלנו משלו:

והמסובים עונים: **ברוך** (כשהם עשרה מוסיפים: **אלהינו**) (כשזו סעודת חתן הם מוסיפים: **שהשמחה במעונו**) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:
והמזמן מסיים: **ברוך** (כשהם עשרה מוסיף: **אלהינו**) (כשזו סעודת חתן מוסיף: **שהשמחה במעונו**) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, האל הזן אותנו ואת העולם בלוי בטובו פחן בחסד ברוח וברחמים רבים. נתן לחם לכל בשר. כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ולא יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא אל זן ומפרנס לכל ושלחנו ערוך לכל והתקין מחיה ומזון לכל בריותיו אשר ברא ברחמיו וברוב חסדיו באמור. פותח את ידו. (יכוון שהפנסה מה' יתברך, ובטוח בו שיפנסהו בכבוד) ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יהוה הזן את הכל:

נודה לך יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדנו. ועל חקי רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו:

בימי החנוכה ובימי הפורים מוסיפים:

ועל הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

למרים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. קשעמד עליהם הכן הרשע. פקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחמש עשרים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו. ואתה ברחמיה הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמקם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לחנוכה: בימי מתתיה בן יוחנן בהן גדול השמונאי ובניו פשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחת תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. ונתת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וממאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והחליקו גרות בתצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמקם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך באמור ואכלת ושבעת. וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו זוננו. פרנסנו. פללנו. הרויחנו הרוח לנו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לידי מתנות בשר ודם. ולא לידי הלואותם. אלא לידך המלאה והרחבה העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבזש בעולם הזה. ולא נבלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

בשבת מוסיפים: רצה ותחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו ונניח בו ונתענג בו במצות חקי רצונך. ולא תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו. כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרפן ביתך הגדול והקדוש לא שבענו. אל תשכחנו לנצח ולא תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

בראש חודש ובמועדים מוסיפים:

אלהינו ואלהי אבותינו ועלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע וישקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום: בראש חודש: ראש החודש הזה.

בראש השנה: הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה.

בסוכות: חג הסופות הזה, ביום טוב: טוב: טוב) מקרא קדש הזה.

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב: טוב: טוב) מקרא קדש הזה.

בפסח: חג המצות הזה, ביום טוב: טוב: טוב) מקרא קדש הזה.

בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב: טוב: טוב) מקרא קדש הזה.

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים.

בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו פי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש: אָמֵן):

אם שכח לומר בשבת "רצה והחליצנו", אך נזכר לפני שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב", יאמר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתְּךָ שְׁבֹתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה, לְאוֹת וּלְבְרִית. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לְעַד הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמְלִיךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל. שְׂפָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִטֵּיב לָנוּ. הוּא גְמָלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב:

הַרְחַמְךָ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל פֶּסַח כְּבוֹדוֹ: הַרְחַמְךָ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ: הַרְחַמְךָ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ דְדוֹר דְדוֹרִים: הַרְחַמְךָ הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יִרְיָם: הַרְחַמְךָ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֹצֵחַ נְצֻחִים: הַרְחַמְךָ הוּא יִפְרַנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא כְבוֹזֵי בְהִתַּר וְלֹא כְאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְצַעַר: הַרְחַמְךָ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיָמֵינוּ: הַרְחַמְךָ הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחַמְךָ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחַמְךָ הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹלַם גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: הַרְחַמְךָ הוּא יוֹדִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמָמִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ (בְּחוּץ לְאֶרֶץ אוֹמֵר: לְאֶרְצֵנוּ): הַרְחַמְךָ הוּא יִרְפָּאֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאָת הַגּוּף: הַרְחַמְךָ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחַבְהָ: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שְׁנַתְּפָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מִכְּלָל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתֵנוּ יְחַד בְּרַכָּה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחַמְךָ הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת: הַרְחַמְךָ הוּא יְנַחֵלֵנוּ עוֹלָם שְׂפָרוֹ שְׁבֹת וּמְנוּחָה לְחַיֵי הָעוֹלָמִים:

בראש חודש: הַרְחַמְךָ הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בראש השנה: הַרְחַמְךָ הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בסוכות: הַרְחַמְךָ הוּא יִזְכְּנוּ לַיִּשָׁב בְּסֶפֶת עוֹרוֹ שֶׁל לְוִיָּתָן: הַרְחַמְךָ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׂפַע קִדְשָׁה וְטָהֳרָה מִשְׁבַּעַה אוֹשְׁפִיזִין עַלְאִין קְדִישִׁין. זְכוּתָם תְּהֵא מִגֵּן וְצִנְחָה עָלֵינוּ: הַרְחַמְךָ הוּא יְקִים לָנוּ אֶת סֶפֶת דְּוֹד הַנוֹפְלֵת:

במועדים: הַרְחַמְךָ הוּא יַעֲיֵנֵנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקַרְאֵתֵנוּ לְשָׁלוֹם:

ליום טוב: הַרְחַמְךָ הוּא יְנַחֵלֵנוּ יוֹם שְׂפָרוֹ טוֹב:

הַרְחַמְךָ הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְכַלְתֵי נַחֲטָא. וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׂמִיָּם:

ברכת האורח: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵבְלֵנוּ עָלָיו וַיְסַדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲרֵי עוֹלָם וְיַחַד כְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כָּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל, וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יִחַסֵּר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסַּעֲדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. בְּכָנִים שִׂיחָיו. וּבְנָכְסִים שִׂיחָיו. בְּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעָלָיו יִדְּוֵי תְרַעְתָּה. וְיַחַד נִכְסָיו וּנְכֻסָיו מִצְלָחִים וְקַרְוָבִים לְעוֹרֵי. וְאֵל יוֹדֵקֵן לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חָטָא וְהַרְהוּר עוֹן. שֵׁשׁ וְשִׁמְחַת כָּל הַיָּמִים בְּעִשְׂרֵי וּכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן: בְּסֻדּוֹת בְּרִית הַמִּילָה: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אָבִי הַכֵּן, הוּא וְאִשְׁתּוֹ חֵילוֹדֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת הַיָּלֵד הַגּוֹלֵד, וְכֻשָׁם שׁוֹבְהוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִילָה, כֵּן יִזְכְּהוּ לְכָנֶס לְתוֹרָה וְלַחֲפָה, וְלְמַצּוֹת וְלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת מַעֲלַת הַפְּגָדָה וְהַמּוֹחֵל וְיִשְׂאֵר הַמְּשַׁתְּדָלִים בְּמַצּוֹת, הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם:

בסודות חתן: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת הַחַתָּן וְהַפְּלֵת בְּכָנִים זְכָרִים לְעִבּוּדָתוֹ וְתַבְרָךְ:

ויש שמוסיפים: הַרְחַמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל הַמְּסֻבִּים בְּשִׁלְחַן הַזֶּה, וְיִתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלְּחוֹת לְבָנֵינוּ לְטוֹבָה:

הַרְחַמְךָ הוּא יַחַיֵּנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיַקְרִיבֵנוּ לְיָמֵי חַיִּים וְלְבָנֵינוּ בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ וְלְחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא. (ביום שמתמללים בו מוסף, וכן במוצאי שבת אומרים: מְגִדֵּל) מְגִדֵּל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ דָּדוֹר וְלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: בְּפִירִים רְשׁוֹ וְרַעֲבוֹ. וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יִחַסְרוּ כָּל טוֹב: נַעַר חַיִּיתִי גַם זְקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזָב. וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלָוָה. וְזָרְעוֹ לְבָרָכָה: מִה שְׂאֵבְלֵנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה. וּמִה שְׂשִׁיתֵנוּ יְהִי לְרַפּוּאָה. וּמִה שְׁהוֹתֵרֵנוּ יְהִי לְבָרָכָה בְּדַכְתֵּיב וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֵּאָכְלוּ וַיִּזְתִּירוּ בְּדָבָר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְהוָה. עוֹשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה. וְיַחַד יְהוָה מְבַטְחוֹ: יְהוָה עַד לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמַרְוָמֵינוּ הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

המזמן שבידו הכוס מברך: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֵׁא. וְכֻשֵׁם יְהוָה אֲקַרָא: סְבִירֵי מְרַנֵּן:

(והשומעים עונים: לְחַיִּים:) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

מקווים שנהנתם
ונשמח שתהזרו

שמחים שבחרתם
להגיע אלינו